

**Stromy, co lidský čas běží,
památky v krajině střeží.**

**Minulost je k sobě váže,
památky mají své stráže.**

**Jestli je chceš všechny znát,
na cestu se musíš dát.**

**Křížky a stromy z Václavic
prozradí ti cestou víc.**

**V Uhelné pak vyluštíte,
co je v tajence ukryté,
kam se paměť stromů vrývá
a co vše v ní psáno bývá.**

A. Na začátku pouti tvůj
smírčí kříž u cesty stojí.
Švédský voják, aniž hlesl,
tady mrtev k zemi klesl.
Vrah sám tu kříž postavil,
aby svůj hřích napravil.
Jestlipak ses dozvěděl,
jakou hodnotu voják měl?

2

B. Krajem prošly další války,
střílelo se z blízka, z dálky,
stopy první světové
jsou na místním hřbitově.
Ti, co nepřišli z ní domů,
pomník mají v stínu stromů.
Tři z nich za ním drží stráž,
jména stromů jistě znáš:

5

Z boku další dva se kloní,
svými listy slunce cloní:

7

C. Popojdeš-li kousek výš,
narazíš na Školní kříž.
U něj můžeš posvětit,
krásný výhled ocenit.
Které stromy nejčastěji
kříže u cest provázejí?

9

D. Hned na dalším rozcestí
událo se neštěstí.
Mohutný strom strážil stezku,
zapálil ho úder blesku.
Přesto po dvaceti letech
strom tu stále stojí, kvete.
Hukot včel slyšíš z koruny,
poznáš ho jistě po vůni:

1

